

Ciutat, 29 Abril. de 1950.

Dr. D. Lluís M^e. Millet.

Present.

La que des de fer, abans que tot, al a-
dresar-me a vostè per primera veg-
da, meritessin temps, el sincerar-
me per la detenció aparent que el
vostre he comés.

Al rebre la seva amable lletra, el
meu deure y el meu gust haurien
estat donarhi el parante, o, quan
veient, per escrit, inmediate con-
tata; malauradament, la lli-
bertat, en qualsevulla ordre que's
viri, no passa d'esser un mitjà,
y així jo me veig privada, ben
sovint, y per causes del tot fora

del meu contral, de fer la que voldria fer.

Aquesta vegada, el Dret d'immigració m'ha estat defès per la salut, gens normal, dels meus, que tant aquí com a La Llacuna, m'ha donat pler d'importunitat i absorbit per demés les hores i el pensament.

Veritable honor hauria estat per mi encapçalat llibre de tanta importància i significació, no sols per Catalunya, sinó per Espanya entera, com el que vostra gran amic i brillant catalanòfil, senyor Jacint Venero, va a consagrar a la magna figura del pare de vostè; mes, per desgràcia, me trobo acompanyat entre dos riuos inevitables

impossibilitats; i una banda, la
 meua pròxima, que acabo d'encon-
 tar, deguda al estat dels meus, que
 no'm permet fer cap plan segur (es-
 tich, precisament, esperant amb el
 salvo-conduete pera dirpar als ma-
 lats d'aquí y reintegrarme propi
 del govern d'allí, mes malalt
 encara y que ha de necessitar la
 meua assistencia a Totes heres, tan
 aviat de dia com de nit, lo que
 no'm deixa facultat ni dalt
 per a cap altra cosa, majorment
 per a les taques literaries, despos-
 ticaument exclusivistes y absorbents
 desijz de l'altre punt, per una
 impossibilitat mes grossa
 encara, per lo que te de fixa y

fonamental, com es la meua
ignorancia absoluta de quant
ab la música se relaciona y de
quant merces a ella han exul-
lit en el món de la cultura.

En efecte; no'm va cabre l'ho-
nor de conceixer al seu temps
Rare, personalment, com a ho-
me, ni en les seves funcions de pro-
fessional, ni d'estar en contac-
te, de prop ni d'ellany, ab l'ambient
musical en què's trogué. L'àura
de la seva glòria, bé y per els que
s'encauaven ab ella a ulls clucs,
era tan poderosa, que eny alran-
dava el cos y els sentits, però l'in-
tellecció patriotista, despullat
de visió y de conieperment dire-

te, es un mien foch d'encenall;
no doue mes que per a una modesta
expansió com la que el Mestre
Llongueras demani, anyserera,
a la nova orba bona voluntat.

Raho per la gran res me salvia
ni podria dir ave, de lo que al-
hores vaig dir. I això es lo que, ab
pena, però ab tota sinceritat, vaig
tenir que confessar al meu bene-
mèrit amic Sr. Jacint Veruero,
gran, desde França, va tenir
la gentilesa d'opernar-me per el
pròleg del seu llibre.

Per cert, ave que parlo d'això; abri-
go la temença de no haver-me es-
plicat massa bé en aquella ocasió,
per gran, de la darrera lletina que

de dit desenvolupar tenir rebuda - y que,
per desafortunats auguris a damna hora
en un tranquil i serena estudi,
no he pogut contestar degudament
encara, - deduciré que vos he fet
veritable càrrec de la nova situa-
ció actual, perquè torne a parlar-me
del proleg.

Quant a mi sento, Meantime Millet,
no poder correspondre com de me
vergeia a la bondat que agraï-
exultant compare q' voste' han
tingut ab mi, malgrat agrair-me
la ab tota l'ànima! Mes, cal
que ho repetisc, abans d'acabar;
no per voluntat, sinó per raions
de força major que estan arrel-
lades d'ella, encara que no
forja'ls impediments actuals,

jo no sabia ni podria dir del
 gran Mestre Millet mes del que
 vaig dir per allà al 1961. segons
 la data que vaig al peu de la pos-
 sia prima còpia m'ha fet vosta
 la meua de remetre'm. Llúctum
 que aquesta poesia no puga subs-
 tituir al pròlech impossible,
 al davant del llibre, grans mays,
 com a testimoni fervorós de la
 veneració y acatament que tot el
 català, fins els més lleys, rendim
 al gloriós creador del Orfeo!

Molt reconeguda a voste, al
 Senyor Garcia Teneno y al mestre
 Lluchneras, queda aquesta seva
 servidora,

Catalina Millet Parodi.